

Σοφ. ΑΥ. 320 ἐπὶ τῶν θεῶν) «περὶ τοὺς νόμους» Πλατ. νόμ. 1, 531' -ἐνυπνίων = ἐξηγητής Δ. Σικ. 2, 29, καὶ συχνὰ οἱ γραμ.
 Ἐξ-ηγητέον· δεῖ ἐξηγεῖν Φιλῶθ.
 Ἐξ-ηγητής, δ' ἐισάγων, ὀδηγῶν εἰς τὴν «πραγματικῶν ἀγαθῶν» Ἦρ. 5, 31' «-της πάσης κακοθελείας» Αἰσχίν. 2, 40' «Λάκρυτος ἀπάντων ἦν τοῦτων ὁ ἐξ.» = δ Α. ἦτο ὁ παρορμῶν εἰς πάντα Δημ. 35, 17. Ὁ ἐξηγητής, ἐρμηνευτής «-τεράτων καὶ ἐνυπνίων» Ἦρ. 1, 78. Ἐν Ἀθῆναις ἐκαλοῦντο ἐξηγηταί, οἱ ἐμπεῖροι τοῦ ἰσθῆρ δικαίου, οἱ ἐπιμελούμενοι τοῦ καθαρῶν τῶν ὄψ' αἵματος κηλιδωμένων, ἐποπτεῖοντες τὴν ἐνταφίαν τῶν νεκρῶν κ. τ. ὄμ. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν διψοῦν τὴν ἀρχὴν ταύτην οἱ εὐπατρίδαι, ὕστερον δὲ τρεῖς ὑπὸ τοῦ μαντείου τῶν Δελφῶν ἐπικυρωμένοι ἄνδρες «νομοφύλακες μετ' ἐξηγητῶν καὶ μάντεων» Πλατ. νόμ. 9, 871. Ἄλλοι δ' Ἀπόλλων λέγεται «πάτριος ἐξ.» Πλατ. πολ. 4, 427. Ἐτι δὲ ὀδηγοί, δεικνύοντες καὶ ἐξηγοῦντες εἰς τοὺς ξένους τὰ ἐξιοθέατα μιᾶς πόλεως Πaus. x ἀλλ.
 Ἐξ-ηγητικός, 3' ἐξηγῶν, ἐρμηνεύων, οἱ Σχολ. συχνὰ Πλουτ. Νικ. 23 «τὰ ἐξηγητικά» = βιβλία πρὸς ἐξήγησιν τῶν τεράτων, οὐρανίων σημείων.
 Ἐξ-ηγορία, ἡ τὸ διηγεσθαι, πρὸ πάντ. ἐπιαινέιν, Ὁ.
 Ἐξηγορέα, ου' Ἀρμενίος τις Δ. Κασ.
 Ἐξ-ηθῆς σουρώνω, στραγγίζω Θεοφρ. εἰτ. φυτ. 6, 13.
 Ἐξ-ητία θυμιάματα Ἦουχ.
 Ἐξηκσιντακλίδαι· οἱ παρὰ τὸν Ἐξηκσίνην καὶ Ἀλλιδῆν τοὺς κιαρωτοὺς Ἦουχ.
 Ἐξηκσιντίδης· μοχθηρὸς συκοφαντής Ἦουχ.
 Ἐξηκστος, δ' ἡταιρηκός· ὄθεν καὶ τοὺς προκτοῦς ὁμωνύμους ἐξηκστούς ἔλεγον Ἦουχ.
 Ἐξηκστος· 1) Συρακόσιος Θουκ. 2) Ῥόδιος Δ. Σικ. 3) τρεῖς Ἀθηναῖοι 4) Θηβαῖος Ἐπιγρ. 5) Λαμφακηνὸς Δημ. 6) τύραννος Φωκίδος· Κλ. Ἄλ. 7) Μακεδῶν Κικερ
 Ἐξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, ἀκλ. οἱ ἐξήντα Ὀμ. καὶ οἱ ἐφεξ. sexaginta.
 Ἐξήκοντά-βιβλος, ἡ σύγγραμμα ἐξ 60 βιβλίων Σουῖδ.
 Ἐξήκοντα-ετής, Ἴπποκρ. συνηρ. ἐξηκοντούτης, 2' ὁ ἐξήκοντα ἐτῶν Πλατ. νόμ. 6, 755, 7, 812 καὶ μετγν. sexagenarius.
 Ἐξήκοντα-ετία, ἡ χρονικὸν διάστημα 60 ἐτῶν Πλουτ. Κικ. 25.
 Ἐξήκοντα-ετής ἐξήντα φοραῖς Πινδ. Ὁ. 13, 95, sexaginta.
 Ἐξήκοντα-επιστήσιοι· ἐξήκοντα χιλιάδες.
 Ἐξήκοντά-κλίτος, 2' ὁ μὲ τὸσον δι' 60 κλίνας τραπέζων· οἶκος Δ. Σικ. 16, 83.
 Ἐξήκοντά-λίθος· πολύτιμος λίθος Πλιν.
 Ἐξήκοντά-μοῖρος, 2' συγκείμενος ἐξ 60 μωρῶν· Σχολ. Ἀρατ. 81.
 Ἐξήκοντα-οκτώ· ἐξήντα ὀκτώ, Ὁ.
 Ἐξήκοντά-πῆχυς, 2' ὁ ἐξήντα πῆχυων Ἀθην. 5, 201.
 Ἐξήκοντάς, ἄδος, ἡ ἐξηκταρὰ Νικητ. Ἐγγ. Παρὰ Στραβ. 2, 5, 7, τὸ ἐξουκταρὸν μέρος.

Ἐξήκοντα-στάδιος, 2' ὁ ἐξήκοντα σταδίων Στραβ. 6, 268.
 Ἐξήκοντα-τάλαντα, ἡ ποσὸν 60 τάλαντων, ἀριθμὸς ἀνθρώπων, οἵτινες ὁμοῦ πληρώνουσι 60 τάλαντα Δημ. 14, 19.
 Ἐξήκοντα-τέταρτος, δι. γρ. ἀντὶ ἐξηκαστοτέταρτος Νικομ. ἀριθμ.
 Ἐξήκοντα-ὄργυιός, 2' ὁ ἐξήκοντα ὄργυιῶν Τρέτζ.
 Ἐξήκοντούτης· 78' ἐξηκονταετής.
 Ἐξήκοστατος, 3' ὁ τὴν ἐξηκοστὴν ἡμέραν Ἴπποκρ.
 Ἐξήκοστός, 3' ὡς καὶ παρ' ἡμῖν Θουκ. 1, 12, Ἦρ. 6, 126 κ. οἱ ἐφεξ. sexagesimus.
 Ἐξήκοστο-τέταρτος, 3' ἐξήκοστος τέταρτος Νικομ. ἀριθμ. 1, 8.
 Ἐξ-ηκρίθωμένως· μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας μετγν.
 Ἐξ-ἦμα ἔργομαι, πηγαίνω μέχρι τοῦ τέλους· ὅδον Σοφ. Ἠλ. 1310' ἐκτείνομαι μέχρι τινός· «πανταχῶσε καὶ δευρ' ἐξήκει» Πλατ. ἐπιν. 987' «οὐκ ἐξήκον ἐκείσε ἀεὶ, οἱ πάντα δεῖ ἀφήκειν», πολ. 7, 530, τείνω πρὸς τι, φθάνω εἰς τι Σοφ. Τρ. 1147' «ἄλις, ἐν' ἐξήκεις δακρυῶν» = ἐκλαστος ἀρεκτά, Οἱ. τ. 1515. Περὶ χρόνου, ἐπείρασος, παρήλας Ἦρ. 2, 111' «πρὶν ἐξήκειν αὐτῷ τὴν ἀρχὴν» Πλατ. νόμ. 6, 766' «ἡ προθεσμία ἐξήκει» Δημ. 43, 16, εἰς νόμον Ξεν. Ἄν. 6, 1, 26' οὕτω καὶ «ὅταν τὸ κακὸν ἐξήκῃ τότε» = ὅταν παράση Σοφ. Φιλ. 756' «τὰ πάντα' ἂν ἐξήκοι σαφῆ» = ἤθελον ἐκκληροῦσθαι, Οἱ. γ. 1182' οὕτω δὲ ἀλλαχόθεν περὶ χρησμῶν καὶ οὐραίων Ἦρ. 1, 120.
 Ἐξ-ἦλάτος, 2' σφρηλάτος· -ἀσπίς Ἰλ. μ. 295 (ἦν ἀρα χαλκίως ἦλασεν).
 Ἐξ-ἦλιάζω· ἐκθέτω εἰς τὸν ἦλιον, Ἰλιάζω, Ὁ.
 Ἐξ-ἦλιθιότης, ἡ ἐπίτασις τῆς μωρίας Σουῖδ.
 Ἐξ-ἦλιθισμαί· γίνομαι λαμπρὸς ὡς ὁ ἥλιος Πλουτ. ἦθ. 929.
 Ἐξ-ἦλαγμένως· κατὰ παρελλογμένον, ἐξέον τρόπον Πλουτ. συμκρ. 9, 14, 6, insolenter.
 Ἐξ-ἦλιόσις, ἡ ἐκβασις, ἔξοδος Ἦουχ. 3, 177.
 Ἐξ-ἦμαρ· ἐξ ἡμέρας Ὁδ. κ. 80, ε, 249.
 Ἐξ-ἦμαρτημένως· ἐσφαμένως, κακά, ἀντιθ. τῶ ἐν Πλατ. νόμ. 10, 891.
 Ἐξ-ἡμερῶν· ἐπιτετε. τὸ ἀπλοῦν· -χωρῶν = κάρνω γῆν ἀρόσιμον Ἦρ. 1, 126' -γαίαν, περὶ τοῦ Ἠρακλείδους, καθαρῶσαντες τὴν γῆν ἀπὸ τῶν τεράτων Ἐδρ. Ἦρ μ. 20' καλλιεργῶ Πλουτ. καὶ μετγν. «καὶ πραδνεῖν τὸ τῆς ψυχῆς ἀτέραμον» Πολυβ. 4, 21, 1' «καὶ τεθασσένω Πλουτ. Φαβ. 20' «τινὰ διὰ παιδείας, νόμ. 3.
 Ἐξ-ἡμέρωσις, ἡ ἡμέρωσις, γεώργησις· -γῆς = τὸ καθίσταν ἀρόσιμον Πλουτ. νομ. 14.
 Ἐξ-ἡμευσαι· ἀποκ(ε)κίνησαι Ἦουχ.
 Ἐξ-ἡμοιόδος, 2' ἀλλαγμένος· -εἴματα = φερέματα δι' ἀλλαγμ. Ὁδ. θ, 249 καὶ μετγν. π. Κ. Σμ. 7, 437, permutarius.
 Ἐξ-ἡνιός, 2' ἀγαλνιώτος Πλουτ. ἦθ. 510.
 Ἐξ-ἡπειρώω· ἐπιτετε. τὸ ἀπλοῦν Στραβ. 1, 52.
 Ἐξ-ἡπεροπεύω· ἀπατῶ, περιπαίζω Ἀριστ. Αυσ. 840, decipio.